

עמ"ת 72203/09/16 - מדינת ישראל נגד רמי שרביט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 72203-09-16

בפני כב' השופטת שרה דברת

העוררת

מדינת ישראל

נגד

המשיב

רמי שרביט (עציר)

נוכחים:

רפ"ק תמיר אלפי - בשם העוררת

המשיב בעצמו ובהעדר ב"כ ששחררה מהופעה

החלטה

1. בפני ערר על החלטות בית משפט השלום לתעבורה באשדוד מיום 29.8.16 ו- 29.9.16 במ"ת 6154-06-16, שניתנו על ידי כב' השופטת ליאת שמיר הירש, אשר הורתה על שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא בפיקוח אלקטרוני, הפקדה כספית, ערבות עצמית וערבויות צד ג'.
2. נגד המשיב, רמי שרביט (להלן - "**המשיב**") הוגש ביום 19.6.16 כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בפסילה ביוזעין, עבירה על סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לתקופה העולה על 12 חודשים, עבירה לפי סעיף 10(א) ו- 38(1) לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; ונהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970. על פי עובדות כתב האישום, ביום 18.6.16 נהג המשיב באשקלון ברכב פרטי, על אף שנפסל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה במסגרת מספר הליכים משפטיים, ועל אף שדבר הפסילה הובא לידיעתו על ידי שוטרים בכמה הזדמנויות שונות. כן נטען, כי בנסיבות אלה נהג המשיב ברכב על אף שרשיון הנהיגה שברשותו פקע כבר בתאריך 18.10.04.
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים וכן לפסילה עד תום ההליכים. הצדדים לא חלקו על קיומן של ראיות לכאורה. ביום 14.7.16 קבע בית המשפט, כי קיימת עילת מעצר לאור החשש, כי המשיב יסכן את בטיחות המשתמשים בדרך בשל העבירות המיוחסות

לו ועברו התעברותי המכביד. עם זאת, קבע בית המשפט, כי יש לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרכים אשר פגיעתן בחירות המשיב פחותה והורה על קבלת תסקיר של שרות המבחן. עוד התיר בית המשפט למשיב לצאת ממעצר על מנת להינשא מיום 27.7.16 ועד ליום 30.7.16, וזאת בפיקוח צמוד של הערבים, הזדמנות שהמשיב לא ניצל, בסופו של יום.

4. שרות המבחן העריך, כי קיים סיכון גבוה ביותר להתנהגות עוברת חוק של המשיב בעתיד, לאור התרשמותו, כי למשיב קושי בהצבת גבולות להתנהגותו, והוא מחזיק בעמדות מקלות ראש באשר לחוקי התעבורה ונוטה להגמישם. כן ציין שירות המבחן את רישומו הפלילי והתעברותי של המשיב ואת העובדה, כי הפר את התנאים המגבילים שנקבעו לו שנה קודם לכן, וכן את התרשמותו, כי ההליכים המשפטיים שהתקיימו עד כה לא היו גורם מרתיע עבור המשיב. עם זאת, ציין שירות המבחן כי בעבר, עת שהה המשיב במעצר בית הוא כיבד את תנאי השחרור, באופן המצביע כי יוכל לעמוד בגבולות שמציב מעצר מעין זה. על כן, המליץ שירות המבחן על מעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוחם של הורי המשיב, אחיו או מר יורי שלומוב, אביה של בת זוגו, בתוספת ערבויות כספיות גבוהות להבטחת התנאים.

5. בהחלטתו מיום 29.8.16 קבע בית המשפט קמא, כי על מנת לאפשר את שחרור המשיב יש לבחון האם ניתן ליתן בו אמון. דא עקא, שבעניינינו, קבע בית המשפט כי יש קושי ליתן אמון במשיב, שכן המשיב חוזר ומבצע את אותן העבירות פעם אחר פעם, כאשר לחובתו עבר תעברותי מכביד והרשעות נוספות והוא אך סיים לרצות מאסר בגין עבירות דומות זמן קצר טרם ביצוע העבירות, נשוא הבקשה. חלק מהעבירות אף בוצעו כאשר המשיב היה מצוי בתנאי מעצר בית, משמע תוך הפרת תנאי שחרור. בנסיבות אלה כמעט ולא ניתן לראות עילה המצדיקה שחרור, אלמלא היתה קצינת המבחן מתרשמת, כי פיקוח אלקטרוני יחד עם פיקוח אנושי יוכל לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. כן התרשם בית המשפט מהערבים המוצעים ומדבריו הכנים של המשיב בדבר רצונו לשפר דרכיו. על כן הורה בית המשפט על שחרור המשיב למעצר בית בפיקוח אנושי ואלקטרוני לאחר קבלת עמדת הממונה על הפיקוח האלקטרוני באשר לכשירותו של המשיב לפיקוח ולעמידתו בתנאי הפיקוח במעצר הקודם.

6. ביום 15.9.16 הודיע הממונה על הפיקוח האלקטרוני כי מתקיימים בכתובת המשיב התנאים הדרושים לפיקוח אלקטרוני. כן הודיע ביום 18.9.16, כי למשיב נרשמו הפרות רבות, חלקן טכניות וחלקן בשל יציאתו לחצר הבית ללא אישור.

בהחלטתו מיום 29.9.16, בחן בית המשפט את ההפרות של מעצר הבית באיזוק אלקטרוני בו שהה המשיב

בשנת 2015. בית המשפט קבע, כי קיימים מסמכים רפואיים אשר יש בהם כדי ליתן הסבר לחלק מההפרות; במקרים אחרים אין הסבר להיעדרות אולם לא נשלח למקום סייר ועל כן יש להניח, כי לא נוצר צורך בכך. במקרה היחיד בו נרשמה הפרה ונשלח למקום סייר ואף הוגשה תלונה במשטרה, לא הוגש כתב אישום נגד המשיב בשל ההפרה, ועל כן אין לזקוף אותה לחובתו, על אף שיש להתחשב בקיומה. משכך, הורה בית המשפט על שחרור המשיב למעצר בפיקוח אלקטרוני פיקוח מלא של הערבים בהפקדה של 15,000 ₪, ערבות עצמית בסך 30,000 ₪, ערבות צד ג' של כל אחד מהערבים בסך 30,000 ₪, ופסילה מלקבל או להחזיק ברשיון נהיגה עד תום ההליכים.

מכאן הערר.

7. יוער, כי במקביל להליך הנוכחי הוגש נגד המשיב כתב אישום בבית משפט השלום באשדוד המייחס לו עבירות על חוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952, בגין העסקת והלנת שוהים בלתי חוקיים במוסך בבעלותו (ת"פ 28314-07-16). במסגרת אותו הליך הוגשה נגד המשיב בקשה למעצר עד תום ההליכים (מ"ת 28329-07-16). ביום 2.10.16 הורה בית המשפט (כב' השופט אמיר דהאן) על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, בתנאים דומים לאלה שנקבעו על ידי בית המשפט קמא, וזאת - כמובן - בכפוף להחלטה בערר זה.

טענות הצדדים

8. המדינה טוענת, כי החלטת בית המשפט קמא אינה מתיישבת עם קביעת שירות המבחן לפיה קיים סיכון גבוה ביותר להישנות התנהגות עוברת חוק של המשיב. למשיב עבר תעבורתי מכביד הכולל 53 הרשעות קודמות, ובכללן עבירה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף, איומים, התחזות לאדם אחר, הכשלת מעצר וחיפוש חוקי, ועוד. המשיב ריצה עונש מאסר בפועל בן ששה חודשים, כמו גם עונשי פסילה ממושכים ועונשי מאסר על תנאי, אך בכל אלה לא היה כדי להרתיעו מלשוב ולנהוג בהיותו בפסילה ללא רשיון בתוקף, כאשר העבירות המיוחסות לו כעת בוצעו זמן קצר לאחר שסיים לרצות עונש מאסר בפועל. העובדה, כי המשיב שב ומבצע את אותן העבירות על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו בעבר, יש בה כדי להוכיח כי הוא מזלזל באופן בוטה ברשויות החוק ובהחלטות השיפוטיות ואין בהליכים הקודמים כדי להוות סנקציה הרתעתית עבורו.

המדינה מציינת כי המשיב הפר בעבר תנאי מעצר, עת נתפס נוהג ברכב, על אף שנפסל מלנהוג, בעת ששהה בתנאי מעצר בית בפיקוח בגין עבירות דומות. במועד אחר, ביצע המשיב עבירות פליליות של העסקת והלנת

שב"ח"ים וזאת בעודו מצוי במעצר בית בגין עבירות תעבורה. לאור כל האמור, לא ניתן ליתן אמון במשיב, ועל כן אין בקיומם של מפקחים או של איזוק אלקטרוני כדי להועיל. ממילא, לא ניתן ליתן אמון בהוריו של המשיב מאחר ושימשו לו כמפקחים בתיק הקודם בו הפר את תנאי השחרור, ומאחר ובניגוד להצהרת אבי המשיב בפני שירות המבחן יש לו עבר פלילי ותלוי ועומד נגדו תיק נוסף של נהיגה ללא רשיון תקף.

המדינה מדגישה כי בית המשפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן, בפרט בנסיבות בהן אין הלימה בין תוכן התסקיר להמלצה הסופית שניתנה בו, ומאחר והמלצת שירות המבחן נשענה על ההנחה השגויה, כי המשיב לא הפר תנאי המעצר עת שהה באיזוק אלקטרוני בעבר.

9. המשיב טוען, כי על אף מורכבותו של מקרה זה, יש ליתן לו את ההזדמנות לשהות במעצר בפיקוח אלקטרוני. לעמדת המשיב, קיימים ערבים רציניים המוכנים לפקח עליו. ניתן היה להתרשם באופן ישיר מאביו של המשיב ולראות כי הוא מבין היטב את מצבו של המשיב ואת תפקידו כמפקח ואינו מגונן על המשיב. גם אחיו של המשיב, אשר עד כה לא היה מעורב בהליכים המשפטיים בעניינו, הגיע לבית משפט לסייע לו לאחר שהתרשם כי המשיב עשה שינוי משמעותי בחייו.

המשיב מציין, כי בית המשפט קמא התרשם כי הוא יקפיד על תנאי השחרור. ביחס להפרות הנטענות בתקופת מעצר הבית הקודמת, מציין המשיב כי המדובר במצבים בהם שוחרר לבדיקות רפואיות ונאלץ להישאר בבית החולים זמן רב משתוכנן, או במקרים בהם ביקש אישור להאריך את משך היציאה. כן מציין הוא, כי לא הוגש כל כתב אישום על הפרת התנאים. גם העובדה שלא נשלח סייר לבדוק את ההפרה מלמדת על כך, שניתן בזמן אמת הסבר שהצדיק את ההפרה. על כן, המדובר על מספר הפרות מצומצם שאינו משמעותי, אשר בית המשפט קמא - לאחר שבחן כל הפרה והפרה - סבר שאין בהן כדי למנוע את שחרורו של המשיב כעת.

המשיב מציין כי לא ניצל את האישור שניתן לו לצאת ללחיתונתו לאחר שהוחלט לדחות את החתונה, והדבר מעיד על האמון שניתן ליתן בו. המשיב הינו אדם מתפקד ועובד אשר מבקש לערוך שינוי בחייו והמעצר הממושך גורם לו להכיר בצורך לשנות את התנהלותו.

דין

10. המשיב עצור בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון תקף ונהיגה ללא ביטוח תקף והשאלה האם יהא בתנאי השחרור כדי לנטרל את המסוכנות הנשקפת ממנו והאם ניתן ליתן בו אמון שיכבד התנאים שנקבעו. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ובכל חומר המצוי בתיק החקירה, נחה דעתי כי דין הערר להתקבל, ויש להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

כידוע, "בענייני תעבורה הכלל הוא שחרור לחלופת מעצר, ולא מעצר עד תום ההליכים (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.3.2008); בש"פ 2173/12 אל גניני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (22.3.2012)). אולם, יש לזכור, כי גם במקרים מסוג זה יש לבחון את מסוכנותו של הנאשם הקונקרטי, ואף אין לשכוח כי מי שנוהג בזמן שרישיונו נפסל מהווה סכנה של ממש למשתמשים בכביש (שם; רע"פ 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (26.5.2005)). סכנתה של נהיגה בכלי רכב על-ידי נהג לא מיומן או נעדר שליטה עצמית אינה נופלת מן הסכנה הגלומה בכלי משחית של ממש, ולמרבית הצער נמצאות מדי יום תזכורות כואבות לעובדה פשוטה זו. הדברים מקבלים משנה תוקף בעניינו של המבקש, שנהג בתקופות פסילה פעם אחר פעם, תוך התעלמות מן החוק ומעונשים שכבר הוטלו עליו בעבר" (בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל, עמ' 5 (פורסם בנבו) (20.5.15)).

11. הנתונים בעניינו של המשיב מעידים, כי הגם שמדובר בעבירות תעבורה לא יהא בתנאי השחרור כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

למשיב עבר פלילי מכביד בעבירות תעבורה, ולחובתו 51 הרשעות תעבורה, בין היתר, של נהיגה ללא רשיון תקף, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשברמזור אור אדום וכן עבירות תנועה נוספות, כמו גם הרשעות בעבירות איומים, התחזות לאדם אחר, הפרעת שוטר במילוי תפקידו ועוד. רק ביום 28.12.15 נידון המשיב לששה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של עשרה חודשים ופסילת רשיון לשש שנים, בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה תקף, נהיגה ללא רשיון רכב תקף, ועוד (עפ"ת 4154-09-15). זמן קצר בלבד לאחר שחרורו ממאסר, נתפס המשיב שוב כשהוא נוהג ברכב. כן מיוחסות למשיב במסגרת הליך מקביל עבירות לפי חוק הכניסה לישראל בגין עבירות שאף הן בוצעו, בחלקן, לאחר שחרורו ממאסר. התנהלות זו מצביעה על כך כי המשיב אינו חושש ממוראו של הדין וכי גם בשהות במאסר מאחורי סורג ובריה לא היה כדי להרתיעו מלבצע מיד לאחר מכן אותן עבירות.

המסקנה בדבר המסוכנות הנשקפת מהמשיב עולה בבירור גם מתסקיר שירות המבחן. שירות המבחן סבר כי קיים סיכון גבוה ביותר להתנהגות עוברת חוק מצידו של המשיב. שירות המבחן ציין, כי המשיב אמנם מתפקד בתחום התעסוקה והמשפחה באופן תקין, אולם יש לו קושי בולט בהצבת גבולות ונוטה לפריצה והגמשה של גבולות חיצוניים המוצבים לו. למשיב עמדות מקלות ביחס לחוקי התעבורה והוא נוטה להגמשתם, כאשר ענישה קודמת לא היוותה עבורו גורם מרתיע. שירות המבחן הוסיף, כי המשיב מבטא עמדות קורבניות ואנטי ממסדיות תוך שהוא סבור, כי גורמי החוק נטפלים אליו שלא בצדק.

12. בנסיבותיו של המשיב, שוכנעתי כי לא ניתן לאיין מסוכנות זו באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל כן אין מנוס ממעצר מאחורי סורג ובריח. נסיון העבר מלמד, כי הוא ביצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה (פל"א 2188-02-15) בעודו שוהה במעצר בית במסגרת תיק אחר (החלטה במ"ת 3668-12-14 מיום 16.2.15). גם במסגרת מעצר הבית האחרון, ניצפו מספר לא מבוטל של הפרות; גם אם אניח לטובתו של המשיב, כי חלקן של ההפרות היו לצרכי טיפול רפואי, הרי שאין חולק כי חלק אחר של ההפרות לא היו מוצדקות וכי בגין אחת מהפרות אף הוגשה תלונה למשטרה. בהקשר זה יש להעיר, כי אביו של המשיב - אשר אמור להיות אחד מהמפקחים עליו במסגרת מעצר הבית - פיקח עליו במסגרת מעצר הבית האחרון, ועל כן יש קושי בקביעה שהינו ערב ראוי.

אמנם, שירות המבחן, אשר ציין את המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, המליץ על מעצר בפיקוח אלקטרוני. עם זאת, המלצה זו של שירות המבחן התבססה, בין היתר, על כך ששירות המבחן סבר שהמשיב כיבד את תנאי מעצר הבית בעבר ולא נרשמו לחובתו הפרות משמעותיות; מאחר והסתבר, כי הנחה זו היתה מוטעית, יש בכך כדי להשפיע גם על המלצתו של שירות המבחן. כמו כן, כידוע, בית המשפט אינו מחויב לתסקיר שירות המבחן, שכן התסקיר מהווה המלצה בלבד וההחלטה הסופית נתונה לשיקול דעת בית המשפט (בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (29.6.05)). האמור מקבל משנה תוקף במקרה שכאן, עת סבר שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות עוברת חוק של המשיב.

13. כלי רכב יכול להיות כלי נשק קטלני, במיוחד לאדם הנוהג בפסילה, כמו המשיב שכאן. על כן, ולאור החשש הממשי של אי קיום תנאי השחרור אני מקבלת הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד לסיום ההליכים נגדו. תיק החקירה הוחזר לב"כ העוררת.

ניתנה היום, ד'
תשרי תשע"ז, 06
אוקטובר 2016,
במעמד הצדדים.
שרה דברת,
שופטת,
ס.נשיא